

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตและความพึงพอใจในวิชาชีพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจกีฬา มหาวิทยาลัยขอนแก่น และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตและความพึงพอใจในวิชาชีพระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตและความพึงพอใจในวิชาชีพพลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจกีฬากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคต และความพึงพอใจในวิชาชีพพลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจกีฬาของนักศึกษาในแต่ละชั้นปี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปในของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

รายละเอียด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	31	73.80
หญิง	11	26.20
2. อายุ		
19 ปี	1	2.40
20 ปี	6	14.30

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

รายละเอียด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
21 ปี	11	26.20
22 ปี	11	26.20
23 ปี	11	26.20
24 ปี	2	4.80
3. ระดับชั้นปี		
ปีที่ 3	22	52.40
ปีที่ 4	20	47.60
4. คะแนนเฉลี่ยสะสม		
2.00-2.50	12	28.57
2.51-3.00	27	64.29
3.01-3.21	3	7.14
5. เข้ารับการศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่น		
โดยวิธีรับตรง	11	26.20
จากทบวงมหาวิทยาลัย โดยวิธีสอบ	31	73.80
6. การเลือกสาขาวิชา		
ตัดสินใจด้วยตนเอง	39	92.90
ครู-อาจารย์แนะนำ	2	4.80
เป็นหลักสูตรใหม่	1	2.40
7. การได้รับรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณขณะศึกษา		
เคย	18	42.9
ไม่เคย	24	57.1
8. หลังจบการศึกษาจะเลือกทำสิ่งใด		
ศึกษาต่อในระดับปริญญาโท	11	26.2
ประกอบอาชีพราชการ	3	7.1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

รายละเอียด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประกอบอาชีพทางธุรกิจ	15	35.7
รับราชการและประกอบอาชีพธุรกิจ	9	21.4
ศึกษาต่อในระดับปริญญาโทและรับราชการ	2	4.8
อื่น ๆ	2	4.8

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชาย (คิดเป็นร้อยละ 73.80) มีอายุระหว่าง 21-23 ปี (คิดเป็นร้อยละ 78.60) จำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 มีจำนวนใกล้เคียงกัน โดยชั้นปีที่ 3 มี จำนวน 22 คน (คิดเป็นร้อยละ 52.40) และชั้นปีที่ 4 มีจำนวน 20 คน (คิดเป็นร้อยละ 47.60) คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 2.51-3.00 (คิดเป็นร้อยละ 64.29) ส่วนใหญ่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยการสอบจากทบวงมหาวิทยาลัย (คิดเป็นร้อยละ 73.80) การตัดสินใจเลือกเรียนสาขาพลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจกีฬา ส่วนใหญ่ตัดสินใจด้วยตนเอง (คิดเป็นร้อยละ 92.90)

นักศึกษาที่เคยและไม่เคยได้รับการยอมรับจากการมอบรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณขณะที่ศึกษาอยู่ มีจำนวนใกล้เคียง โดยนักศึกษาที่เคยได้รับมีจำนวนประมาณ ร้อยละ 43 และเมื่อจบการศึกษาแล้วนักศึกษาลส่วนใหญ่เลือกที่จะประกอบอาชีพทางธุรกิจ (คิดเป็นร้อยละ 35.70) รองลงมาต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท (คิดเป็นร้อยละ 26.20)

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะมุ่งอนาคต และความพึงพอใจในวิชาชีพ
พลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจกีฬา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาทั้งหมด
แสดงได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตและความพึงพอใจในวิชาชีพพลศึกษา
และเทคโนโลยีธุรกิจกีฬาของนักศึกษาทั้งหมด

ตัวแปร	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ลักษณะมุ่งอนาคต	ความพึงพอใจ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	1.00		
ลักษณะมุ่งอนาคต	.41 *	1.00	
ความพึงพอใจ	.10	.24	1.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 2 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะมุ่งอนาคต และ
ความพึงพอใจในวิชาชีพพลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจกีฬาของนักศึกษาทั้ง 2 ชั้นปี พบว่า ลักษณะ
มุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
(มีค่า $r = .41$) และความพึงพอใจในวิชาชีพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
แต่ขนาดของความสัมพันธ์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะมุ่งอนาคต และความพึงพอใจในวิชาชีพพลศึกษา
และเทคโนโลยีธุรกิจกีฬาของนักศึกษาแต่ละชั้นปีแสดงได้ดังตารางที่ 3 และ 4

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะมุ่งอนาคต และความพึงพอใจในวิชาชีพ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3

ตัวแปร	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ลักษณะมุ่งอนาคต	ความพึงพอใจ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	1.00		
ลักษณะมุ่งอนาคต	.41*	1.00	
ความพึงพอใจในสาขาวิชาชีพ	.08	.28	1.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 3 เมื่อพิจารณาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตและความพึงพอใจในวิชาชีพ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (มีค่า $r = .41$) และความพึงพอใจในวิชาชีพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ขนาดของความสัมพันธ์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตและความพึงพอใจในสาขาวิชาชีพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4

ตัวแปร	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ลักษณะมุ่งอนาคต	ความพึงพอใจ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	1.00		
ลักษณะมุ่งอนาคต	.51**	1.00	
ความพึงพอใจในวิชาชีพ	.14	.30	1.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากตารางที่ 4 เมื่อพิจารณาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตและความพึงพอใจในวิชาชีพ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 (ค่า $r = .51$) และความพึงพอใจในวิชาชีพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ขนาดของความสัมพันธไมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตและความพึงพอใจในวิชาชีพพลศึกษาและ
เทคโนโลยีธุรกิจกีฬาของนักศึกษาในแต่ละชั้นปี

ค่ามัธยฐานและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษา
ระดับชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 แสดงได้ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงค่ามัธยฐานและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนลักษณะมุ่งอนาคต
ของนักศึกษาสาขพลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจกีฬา ระดับชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4

ข้อความ	ปี 3		ปี 4	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ข้าพเจ้ามักจะทำงานไม่เสร็จทันเวลาที่กำหนด	3.77	1.23	4.75	.91
2. การวางแผนล่วงหน้าเป็นการกระทำที่ไร้ประโยชน์ เพราะมักไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้	4.41	1.44	4.95	.89
3. สิ่งตอบแทนที่ดีที่สุดในการศึกษาคือ มีผลการเรียนสูงและมีโอกาสในการทำงานดี	4.50	1.50	4.45	1.57
4. ถ้าข้าพเจ้าเห็นของที่อยากได้มากและราคาแพงมาก ข้าพเจ้าจะตัดสินใจซื้อทันทีและยอมอดหลังจากนั้น	3.55	1.47	4.55	1.36
5. ข้าพเจ้าคิดว่าไม่มีประโยชน์อะไรเลยที่จะต้องไปวิตกกังวลเกี่ยวกับอนาคต	4.09	1.48	4.70	1.13
6. ถ้าข้าพเจ้าอยากได้สิ่งใด แต่ต้องรอคอย ข้าพเจ้าจะหมดความอดทนหรือทนไม่ได้	3.82	1.22	4.45	1.15
7. ข้าพเจ้าพยายามใช้เงินอย่างประหยัดเพื่อให้เพียงพอต่อการใช้จ่ายตลอดเดือน	4.09	1.34	4.35	1.60

ตารางที่ 5 แสดงค่ามัธยฐานและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนลักษณะมุ่งอนาคต
ของนักศึกษาสาขาพลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจกีฬา ระดับชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4
(ต่อ)

ข้อความ	ปี 3		ปี 4	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
8. ข้าพเจ้าคิดว่าถึงเวลาแล้วที่เราควรจะมี การรณรงค์กันในเรื่องการใช้ทรัพยากร ของชาติ เพื่อให้มีเหลือถึงเยาวชนรุ่นต่อไป	5.68	.57	5.80	.41
9. ในการทำกิจกรรมแบบกลุ่ม ถ้ามีการพูดถึง สิ่งที่ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าจะคัดค้าน ทันที โดยไม่สนใจว่าขณะนั้นเป็นจังหวะที่ เหมาะสมหรือไม่	4.45	.96	4.65	1.18
10. ข้าพเจ้าคิดว่าคนเราควรหาความสุขใส่ตัวให้มาก ที่สุดในขณะนี้เพราะอนาคตเป็นสิ่งที่ไม่น่าอน	3.36	1.43	3.75	1.59
รวม	4.17	.71	4.64	.50

จากตารางที่ 5 พบว่า คะแนนเฉลี่ยแต่ละข้อของนักศึกษาระดับปีที่ 4 สูงกว่าปีที่ 3 ทุกข้อ ยกเว้นข้อ 3 ที่นักศึกษาระดับปีที่ 3 สูงกว่าปีที่ 4 เล็กน้อย แต่ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแต่ละข้อของนักศึกษาระดับปีที่ 3 สูงกว่าปีที่ 4 ยกเว้นข้อ 3, ข้อ 7, ข้อ 9 และข้อ 10 ที่ปีที่ 4 สูงกว่าปีที่ 3

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่ามัธยฐานเลขคณิตของลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษา
ระดับชั้นปีที่ 3 และ 4 แสดงได้ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4

ระดับชั้นปี	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าที
	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ชั้นปีที่ 3	22	4.17	.71	2.43**
ชั้นปีที่ 4	20	4.64	.50	

** P < .01

จากตารางที่ 6 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีลักษณะมุ่งอนาคต
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่า
นักศึกษาชั้นปีที่ 3

ผลการศึกษาความพึงพอใจในวิชาชีพ พบว่ามัธยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความในวิชาชีพพลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจกีฬาของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 แสดงได้ดังตารางที่ 7 และผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในวิชาชีพในปัจจุบันและปัจจัยสุขอนามัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และที่ 4 ได้ดังแสดงตารางที่ 8, 9 และ 10

ตารางที่ 7 แสดงค่ามัธยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความพึงพอใจในวิชาชีพพลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจกีฬาของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4

ข้อความ	ปีที่ 3		ปีที่ 4	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
<u>ปัจจัยจูงใจ</u>	4.97	.60	5.00	.44
1. ข้าพเจ้ามีบุคลิกภาพและนิสัยเหมาะสมกับวิชาชีพพลศึกษาธุรกิจกีฬา	4.55	.80	4.80	.70
2. ข้าพเจ้ามีความพอใจและมั่นใจว่าจะมีความสุขกับการดำเนินกิจการด้านกีฬาด้วยตนเองและเป็นอาชีพอิสระ	4.73	1.12	4.65	.93
3. ข้าพเจ้าพอใจที่จะจบการศึกษาและได้ปริญญาในสาขาวิชานี้	4.68	.65	5.25	1.07
4. ข้าพเจ้าประสบผลสำเร็จในการศึกษาหาความรู้ในสาขาวิชานี้	4.59	1.10	4.70	.92
5. ข้าพเจ้าพอใจที่วิชาชีพนี้เป็นที่ยอมรับของเพื่อนร่วมสถาบัน	4.95	1.13	4.85	.93
6. ข้าพเจ้าพอใจที่เพื่อนร่วมสถาบันมักขอคำปรึกษาเกี่ยวกับธุรกิจกีฬาจากข้าพเจ้า	4.59	1.26	4.45	.83

ตารางที่ 7 แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความพึงพอใจ
ในวิชาชีพพลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจกีฬาของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4
(ต่อ)

ข้อความ	ปีที่ 3		ปีที่ 4	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
7. ข้าพเจ้าพอใจที่สามารถแนะนำเพื่อนร่วมสถาบันถึงวิธีการเล่นกีฬาได้อย่างหลากหลาย	5.18	.91	5.25	.72
8. ข้าพเจ้าพอใจที่สาขาวิชาชีพนี้มีประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ	5.50	.67	5.55	.76
9. ข้าพเจ้าพอใจที่สาขาวิชาชีพนี้มีเกียรติและได้รับการยอมรับนับถือ	5.09	.75	5.15	.99
10. ข้าพเจ้าพอใจที่วิชาชีพนี้จะส่งผลให้ข้าพเจ้าเข้าสังคมต่างๆ ได้ดีขึ้นและกว้างขวาง	5.27	.88	5.25	.79
11. ข้าพเจ้าพอใจที่ได้ตัดสินใจเลือกเรียนในสาขาวิชาชีพนี้	4.95	1.17	5.30	.66
12. ข้าพเจ้าพอใจที่ได้เลือกเรียนในสาขาวิชาที่เหมาะสมกับข้าพเจ้าเพื่อนำไปประกอบอาชีพ	4.91	1.27	4.60	.88
13. เมื่อสอบได้คะแนนน้อยในรายวิชาใดวิชาหนึ่ง ข้าพเจ้าตั้งใจที่จะพยายามเรียนให้ดีขึ้น	5.09	.87	5.20	.77
14. ข้าพเจ้าเห็นว่าสาขาวิชาชีพนี้สามารถประกอบอาชีพครูและประกอบกิจการธุรกิจได้	5.36	.73	5.30	.57
15. ถึงแม้ว่างานที่อาจารย์มอบหมายให้ทำจะไม่หน้าสนใจมากนัก แต่ข้าพเจ้าก็พอใจที่จะทำงานเสร็จ	4.86	1.04	5.10	.72

ตารางที่ 7 แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความพึงพอใจ
ในวิชาชีพพลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจกีฬาของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4
(ต่อ)

ข้อความ	ปีที่ 3		ปีที่ 4	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
16. ข้าพเจ้าจะพยายามมากขึ้นถ้าอาจารย์มอบหมายงานที่ยาก หรือท้าทายความสามารถ	4.68	1.04	4.95	.94
17. ข้าพเจ้าเห็นว่าสาขาวิชาชีพนี้มีโอกาสในการศึกษาต่อในระดับสูง ได้หลายสถาบัน	4.82	.91	4.55	1.28
18. ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้ประกอบการอาชีพธุรกิจกีฬาจะมีรายได้สูง	4.59	.73	5.10	.85
<u>ปัจจัยสหอนามัย</u>	4.87	.55	4.72	.44
19. ข้าพเจ้าพอใจในนโยบายการบริหารหลักสูตรที่ทันสมัยและคล่องตัวในสาขาวิชาที่กำลังศึกษาอยู่	4.18	1.18	4.10	1.17
20. ข้าพเจ้าพอใจในการจัดการฝึกงานหรือประสบการณ์วิชาชีพของภาควิชาฯ	4.00	1.27	3.00	1.26
21. ข้าพเจ้าพอใจในการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการของยุคปัจจุบัน	4.41	1.18	3.45	1.36
22. ข้าพเจ้าพอใจที่สามารถทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมชั้นได้เป็นอย่างดี	4.64	1.22	5.35	.67
23. ข้าพเจ้าพอใจที่จะได้รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างจากข้าพเจ้าเสมอจากเพื่อนร่วมชั้น	5.23	.75	5.35	.67

ตารางที่ 7 แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความพึงพอใจ
ในวิชาชีวพลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจกีฬาของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4
(ต่อ)

ข้อความ	ปีที่ 3		ปีที่ 4	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
24. ข้าพเจ้าพอใจที่ได้อยู่กับเพื่อนและบุคคลอื่น รวมสมาชิกวิชาชีพเพิ่มมากขึ้น	5.32	.72	5.60	.68
25. ข้าพเจ้าพอใจรูปแบบต่าง ๆ ของกิจกรรม ที่จัดขึ้นในกิจกรรมเสริมหลักสูตร	4.41	1.18	4.55	1.05
26. ข้าพเจ้าพอใจที่ได้รับการฝึกงานที่เหมาะสม กับวิชาชีพในสาขานี้	4.50	1.10	3.85	1.39
27. ข้าพเจ้าพอใจในสถานที่ศึกษาหรือสถาบัน ที่กำลังศึกษา	5.50	.51	5.65	.49
28. ข้าพเจ้าพอใจในสถานที่เรียนและมีโอกาส ใช้อุปกรณ์เพื่อหาประสบการณ์การเรียนรู้ ให้มีความชำนาญมากขึ้น	4.45	1.30	4.90	.97
29. ข้าพเจ้าพอใจและสนุกสนานกับการ ออกกำลังกายและการฝึกหัดทางพลศึกษา หรือกีฬา	5.41	.59	5.50	.69
30. ข้าพเจ้าพอใจที่ได้มีโอกาสนำความรู้ไปใช้ ในชีวิตประจำวัน	5.14	.94	5.40	.50
31. ข้าพเจ้าพอใจในการใช้ชีวิตในขณะที่เรียน ในสถาบันนี้	5.27	.63	5.50	.69

ตารางที่ 7 แสดงค่ามัธยฐานและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความพึงพอใจ
ในวิชาชีพพลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจกีฬาของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4
(ต่อ)

ข้อความ	ปีที่ 3		ปีที่ 4	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
32. ข้าพเจ้าพอใจที่อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ เอาใจใส่และรับผิดชอบในการจัดการเรียน การสอน	5.09	.87	4.25	1.33
33. ข้าพเจ้าพอใจในบุคลิกภาพของอาจารย์ผู้สอน ที่มีความเหมาะสมกับสาขาวิชาชั้นนี้	5.18	.85	4.60	1.14
34. ข้าพเจ้าพอใจที่อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักศึกษา	5.32	.72	4.95	1.15
35. ข้าพเจ้าพอใจในอาจารย์ผู้สอนที่มีความเข้าใจ หลักสูตร ความมุ่งหมายและเนื้อหาของวิชาที่สอน	4.82	1.18	4.25	1.21

จากตารางที่ 7 พบว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ
มากคือ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงความแปรปรวนมีค่าต่ำ แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาทั้ง 2 ชั้นปี
มีความพึงพอใจในวิชาชั้นใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบความพึงพอใจในวิชาชีพของนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4

ระดับชั้นปี	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าที
	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ชั้นปีที่ 3	22	4.92	.53	.41
ชั้นปีที่ 4	20	4.86	.35	

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบความพึงพอใจในวิชาชีพในปัจจุบันใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4

ระดับชั้นปี	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าที
		$\bar{X}$	S.D.	t
ชั้นปีที่ 3	22	4.97	.60	.20
ชั้นปีที่ 4	20	5.00	.44	

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบความพึงพอใจในวิชาชีพในปัจจุบันใจของนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4

ระดับชั้นปี	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าที
		$\bar{X}$	S.D.	t
ชั้นปีที่ 3	22	4.87	.55	.99
ชั้นปีที่ 4	20	4.72	.44	

จากตารางที่ 8, 9 และ 10 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และปี 4 สาขาวิชาพลศึกษา และเทคโนโลยีธุรกิจกีฬา มีความพึงพอใจในวิชาชีพไม่ต่างกัน และเมื่อพิจารณาความพึงพอใจในแต่ละปัจจัย พบว่า นักศึกษาปี 3 และ 4 มีความพึงพอใจในแต่ละปัจจัยไม่แตกต่างกัน ทั้งทางด้านปัจจัยจูงใจและปัจจัยสุขอนามัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาลักษณะมุ่งอนาคตและความพึงพอใจในวิชาชีพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจกีฬา มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผู้วิจัยขออภิปราย ผลการวิจัยเรียงตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การอภิปรายลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 การอภิปรายผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตและความ พึงพอใจในวิชาชีพ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในแต่ละชั้นปี ภายใต้สมมติฐานข้อที่ 1

ตอนที่ 3 การอภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตกับ ความพึงพอใจในวิชาชีพของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 ซึ่งอยู่ภายใต้สมมติฐานข้อที่ 2

ตอนที่ 1 การอภิปรายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า นักศึกษาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ส่วนใหญ่ได้ตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชาพลศึกษาและเทคโนโลยี ธุรกิจกีฬา ด้วยตนเอง (ร้อยละ 92.9) ซึ่งได้ผ่านการคัดเลือกเข้าสาขาวิชาพลศึกษาและเทคโนโลยี ธุรกิจกีฬา ตั้งแต่ชั้นปีที่ 2 และปัจจุบันเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 เมื่อจบการศึกษาสาขานี้ นักศึกษา ส่วนใหญ่ต้องการจะไปประกอบอาชีพธุรกิจมากที่สุด (ร้อยละ 35.7) รองลงมาคือ ศึกษาต่อในระดับปริญญาโท (ร้อยละ 26.2) และประกอบอาชีพธุรกิจหรือรับราชการ (ร้อยละ 21.4)

ตอนที่ 2 อภิปรายผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตและความพึงพอใจ

ในวิชาชีพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในแต่ละชั้นปีภายใต้สมมติฐานข้อที่ 1

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะมุ่งอนาคตและความพึงพอใจในสาขาวิชาชีพมีความสัมพันธ์ทาง บวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในแต่ละชั้นปี

2.1 ลักษณะมุ่งอนาคต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 ($r = .41$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($r = .51$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 และ .01 ตามลำดับ (ดังตารางที่ 3 และตารางที่ 4)

ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับคำกล่าวของ นาดยา บิลันธานนท์ (2526) ว่า "ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียน เห็นความสัมพันธ์ระหว่าง อนาคตกับสมรรถภาพทางการเรียน มีผลทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในตนเอง และสามารถ ปรับตัวได้ดี" และสอดคล้องกับ สุรพงษ์ ชูเดช (2534) ที่กล่าวว่าลักษณะมุ่งอนาคตจะเกิดได้ ต้องอาศัยพื้นฐานทางด้านความคิดและสติปัญญาบุคคลที่มีความสามารถด้านการคิดสูงย่อมจะง่ายต่อ การพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคตให้สูงขึ้นได้ บุญรับ คักคัมณี (2532) กล่าวว่า "ลักษณะมุ่งอนาคตมี ความสัมพันธ์กับความสำเร็จในงานกล่าวคือ ถ้านักศึกษามีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูงตามไปด้วย

ผลงานวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ Raynor (1978) ได้วิจัยพบว่า บุคคลที่มีลักษณะ มุ่งอนาคตสูงจะมีการจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงและเป็นผู้ที่ขยันขันแข็ง ในการทำงานปัจจุบันมากกว่าผู้ที่มี ลักษณะมุ่งอนาคตต่ำ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2530)

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลเพิ่มเติมได้ดังนี้ ลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษาเป็น จิตลักษณะทางจิตวิทยา ซึ่งเป็นลักษณะนิสัยส่วนบุคคลที่คงอยู่ตลอด สามารถพัฒนาได้โดยการสร้าง ประสบการณ์ให้มากขึ้น และการได้รับความสำคัญในการะงาน ดังนั้น ลักษณะมุ่งอนาคตของ นักศึกษาจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 ความพึงพอใจในวิชาชีพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ ขนาดของความสัมพันธ์ยังไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 3 และตารางที่ 4) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประนอม แสงจันทร์ (2529) ที่พบว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนต่างกันมีความพึงพอใจการศึกษาวิชาชีพพยาบาล โดยส่วนรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับผลการวิจัยเรื่อง "การศึกษาระยะยาวเพื่อประเมินผล หลักสูตรพยาบาล 4 ปี จากนักศึกษารุ่นปีการศึกษา 2524" (กระทรวงสาธารณสุข กองงาน วิทยาลัยพยาบาล, 2527) ที่พบว่า ความพึงพอใจในสภาพการศึกษาในวิทยาลัยโดยส่วนรวม ทุกด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 โดยให้เหตุผลว่าเรื่องของความพึงพอใจเป็นสิ่งที่ไม่คงที่แน่นอน เมื่อ

ประสบการณ์สิ่งแวดล้อม การปรับตัวเปลี่ยนแปลงความพึงพอใจอาจเปลี่ยนแปลงได้ จึงไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับความสามารถด้านการเรียนของนักศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องของความสามารถเฉพาะตัวของบุคคลเป็นส่วนใหญ่

อย่างไรก็ตาม การวิจัยนี้พบว่าความพึงพอใจในวิชาชีพของนักศึกษา ทั้ง 2 ชั้นปีมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($X = 4.87$ และ 4.72 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 ตามลำดับ) ซึ่งแสดงว่าการจัดการหลักสูตรเป็นที่น่าพอใจ ผลการวิจัยเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตร ความแปรปรวนมีค่าต่ำ ($S.D. = .55$ และ $.44$) นักศึกษาแต่ละคนมีคะแนนความพึงพอใจในวิชาชีพไม่แตกต่างกันนัก ซึ่งน่าจะเป็นสาเหตุให้ขนาดของความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรนี้กับตัวแปรอื่น ๆ ไม่สูงพอที่จะแสดงทิศทางของความสัมพันธ์ได้ชัดเจน

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลเพิ่มเติมได้ดังนี้ ความพึงพอใจในวิชาชีพของนักศึกษาอยู่ในระดับสูงเป็นไปตามข้อกำหนดของ Dessler (1983) ที่กล่าวว่าความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจกับอายุมีลักษณะเป็นรูปตัวยู หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 ซึ่งอยู่ในวัยที่จะจบการศึกษาและกำลังจะออกไปเริ่มทำงานใหม่ ๆ ความพึงพอใจจะมีระดับสูงสุด และจะค่อย ๆ ลดลงจนกระทั่งเมื่อคนเริ่มเข้าสู่วัยอายุ 30 ปีเศษ และจะค่อย ๆ เพิ่มขึ้นอีกเมื่ออายุมากขึ้น

ตอนที่ 3 อภิปรายผลการเปรียบเทียบลักษณะมโนทัศน์กับความพึงพอใจในวิชาชีพนักศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจไฟฟ้าของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4

สมมติฐานข้อที่ 2 "นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจไฟฟ้าที่ศึกษาในระดับชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 จะมีลักษณะมโนทัศน์และความพึงพอใจในสาขาวิชาชีพแตกต่างกัน"

จากสมมติฐานที่ 2 สามารถแยกพิจารณาได้ดังนี้

3.1 นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจไฟฟ้าที่ศึกษาในระดับชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 มีลักษณะมโนทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ตารางที่ 6) ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จินตนา บิลมาศ และคณะ (2529) ที่พบว่า ในกลุ่มข้าราชการเก่าจะมีลักษณะมโนทัศน์และควบคุมตนเองสูงกว่าข้าราชการใหม่ ในงานวิจัยนี้นักศึกษาระดับชั้นสูงกว่าหรือมีประสบการณ์มากกว่า มีลักษณะมโนทัศน์สูงกว่านักศึกษาระดับชั้นต่ำกว่าหรือมีประสบการณ์น้อยกว่า ซึ่งน่าจะเป็นเพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ได้รับประสบการณ์ตรงจากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพทางด้านพลศึกษาและธุรกิจกีฬา 8 หน่วยกิต ในภาคการศึกษาแรก จึงทำให้มีแนวทางในการตั้งเป้าหมายในชีวิตการทำงานในอนาคตตั้ง

คำกล่าวของ พรณี ชูทัย (2522) ที่ว่า "การสอนที่ครูชี้แนะช่องทางให้นักเรียนรู้จัดตั้งเป้าหมายในชีวิต ในสภาพที่เป็นจริง รู้จักคิดอย่างมีเหตุผลเป็นการสร้างความมั่นใจให้เกิดแก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่จะนำนักเรียนไปสู่ความสำเร็จ และส่งเสริมให้นักเรียนมีลักษณะมุ่งมั่นอนาคตได้เป็นอย่างดี"

3.2 นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและเทคโนโลยีธุรกิจกีฬาที่ศึกษาในระดับชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 มีระดับความพึงพอใจในสาขาวิชาชีพไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 8) ผลการวิจัยไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือนักศึกษาทั้งสองชั้นปีมีระดับความพึงพอใจในวิชาชีพทั้งในด้านปัจจัยจูงใจและปัจจัยสุขอนามัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 8 ถึง ตารางที่ 10) โดยมีระดับความพึงพอใจในระดับมากถึง 2 ชั้นปี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิภา เต่งเจริญ (2529) ได้ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีฐานะชั้นปีต่างกัน พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูดีกว่านิสิตชั้นปีที่ 1 ส่วนนิสิตชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ ประนอม แสงจันทร์ (2529) ได้วิจัยศึกษาและเปรียบเทียบสภาวะความพึงพอใจในการศึกษาวิชาชีพพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 จาก 5 สถาบัน ในสถานศึกษาลังกัดทบวงมหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาที่เรียนต่างระดับชั้นปีกัน มีความพึงพอใจในการศึกษาวิชาชีพพยาบาลด้านอาจารย์ผู้สอน หลักสูตรเนื้อหาวิชาและด้านการประเมินผลการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกันและคล้ายคลึงกับผลการวิจัยของ ประอรนุช ตูลยาที (2526 อ้างถึงใน ประนอม แสงจันทร์, 2529) ที่พบว่า นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมทางการศึกษาภาคปฏิบัติที่เป็นจริง โดยส่วนรวมและทุกรายข้อ ไม่แตกต่างกันโดยให้เหตุผลว่านักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีวุฒิใกล้เคียงกัน จึงมองสภาพแวดล้อมด้านต่าง ๆ ในทัศนะที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อัญชลี เวชชนินาถ (2525) ที่พบว่า นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 กับชั้นปีที่ 4 มีทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาตามแนวคิดของ Dessler (1983) ที่เสนอว่า กลุ่มคนที่อยู่ในวัยที่ใกล้จะจบการศึกษาและกำลังจะออกไปเริ่มทำงานใหม่ ๆ จะมีความพึงพอใจในระดับสูงสุด พบว่า ผลการวิจัยนี้สามารถนำแนวคิดของ Dessler มาอธิบายได้ กล่าวคือ นักศึกษาทั้ง 2 ชั้นปีต่างอยู่ในวัยที่ใกล้จะจบการศึกษา กำลังเตรียมออกไปเริ่มทำงาน จึงมีคะแนนความพึงพอใจในระดับสูงทั้ง 2 ชั้นปี